

גל לבי

בראשות
הרב יגאל כהן ראש
מוסדות 'ביעי אומר'
וארגון 'ענפים'

02 הרב יגאל כהן
לפני כל תפלה
חייבים אמונה

03 הרב מאיר מאזוז
חג פסח

05 הרב נריה ברבי
הלכות העומר

06 רגע של סיפור
ברחובות העיר

04 הרב יצחק פנגר
ללכת עד הסוף

11 תאיר ארץ
קרוב אמיתי

12 הרב דוד פריוף
מי שולח אתגרים

15 סיפורי צדיקים
הבא סאלי

שביעי של פסח

עלון מספר
445
אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

לפי "אור החיים"				
י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש	
18:55	18:53	18:55	18:54	כניסת שבת
19:46	19:45	19:47	19:45	יציאת שבת
20:36	20:33	20:36	20:34	ר"ת

בירושלים: לנוהגים 40 דק' 18:35

הרב יגאל כהן

ראש מוסדות
יביע אומר
וארגון ענפים

לפני כל תפילה חייבים אמונה

לפרוץ את גבולות

יום שביעי של פסח, הוא היום האחרון של חג הפסח, שבו אירעה קריעת ים סוף. לכן אנו קוראים בתורה בפרשת בשלח - בנס קריעת ים סוף, שאירע בליל שביעי של פסח (סדר עולם רבה פ"ה), וכן בשירת הים שנאמרה בעקבותיו.

לאחר שבני ישראל יצאו ממצרים, ביד רמה ובגבורה, הפך הקדוש ברוך הוא את לב המצריים, שהם שכחו את המכות שקיבלו, והתחרטו על ששחררו את בני ישראל. פרעה, מרוב שנאתו לישראל, קשר בעצמו את הסוסים למרכבתו, "וְאֵת עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ" (שמות יד, ו) - לקח אותם בדברים (רש"י) - שכנע אותם והם באו איתו לרדוף אחר בני ישראל, עד שהגיעו אליהם בלילה השביעי לצאת בני ישראל ממצרים, שהוא יום שביעי של פסח.

כשראו כן בני ישראל פחדו פחד גדול, המצריים מאחוריהם, הים לפניהם, ומהצדדים - המדבר הגדול מלא חיות רעות וטורפות, "וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה' (שמות יד, י). עד שהיו פחותים בעם אומרים למשה רבנו: "הַמִּקְלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר? מָה זֹאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם"

(שמות יד, יא), בעצם הם לא האמינו בישועת ה'.

וכאן אומרים רבותינו זיכרונם לברכה (סוטה ב.): "קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף", "קשים מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף". וכי קריעת ים סוף היתה קשה לקדוש ברוך הוא? וכי יש משהו קשה לקדוש ברוך הוא? הקדוש ברוך הוא ישתבח שמו לעד, מלך מלכי המלכים, יכול לעשות הכל בכל מכל, בלי בעיה. את כל העולם כולו הוא מחזיק בכל רגע ורגע, וכי יש לו קושי לקרוע את ים סוף?

אלא, עם ישראל עמד שם מול ים סוף ולא האמין שהקדוש ברוך הוא יקרע להם את הים, עד שמושה רבנו צעק לקדוש ברוך הוא: "ריבונו של עולם, תקרע להם את הים". אמר לו הקדוש ברוך הוא: "מָה תִּצְעֶק אֵלַי? דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ" (שמות יד, טו). מה אנו למדים מזה? לפני שאתה צועק לקדוש ברוך הוא ומתחנן אליו, תדע שהוא רוצה שתאמין בו, שתהיה לך אמונה אמיתית שהוא ישתבח ויתעלה שמו לעד יכול לתת לך את מה שאתה צריך, למלא כל משאלות לבך לטובה ולברכה. זה מה שנקרא: לפרוץ את גבולות האמונה.

להאמין מעל הטבע

"קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף" - כמו שבקריעת ים סוף, כביכול, הקדוש ברוך הוא היה קשה לו לקרוע את הים, כי לא האמינו בו, כך גם בזיווג של האדם, לפעמים קשה לו לקדוש ברוך הוא לתת לאדם את בת זוגו, כי

האדם לא מאמין ביכולותיו של ה' יתברך. אותו דבר לגבי הפרנסה של האדם. כביכול, אומר הקדוש ברוך הוא: "אם אתה לא מאמין בי איך אתה רוצה שאני אעזור לך? איך אתה רוצה שאני ארים אותך?".

אם אדם לא מאמין שהקדוש ברוך הוא יכול לתת לו את השידוך שלו בצורה היפה ביותר, שידוך טוב, פרנסה בשפע, אז למה הוא מתפלל אליו? לפני כל תפילה חייבים אמונה. לפני שאתה מתפלל לקדוש ברוך הוא - אתה חייב להאמין שהוא כל יכול. לפני שאתה מתחנן לקדוש ברוך הוא - אתה חייב להאמין שהוא ישתבח שמו לעד היה הווה ויהיה, ויש בידו לתת לך הכל בכל מכל, ללא גבול.

ר' נחמן מברסלב אומר משפט עמוק מאוד: "אמונה היא למעלה מן הדעת" - אמונה אמיתית בבורא עולם היא האמונה של האדם

אם אדם לא מאמין שהקדוש ברוך הוא יכול לתת לו את השידוך שלו בצורה היפה ביותר, שידוך טוב, פרנסה בשפע, אז למה הוא מתפלל אליו?

למעלה מן השכל, כמו בקריעת ים סוף שהיתה למעלה מן השכל. תאמין מעל הטבע - תקבל מעל הטבע!

לא משנה מאיפה באת, מאיזו משפחה אתה, בן כמה אתה... כלום לא משנה! ה' יתברך יכול לתת לך עשירות, יכול לשלוח לך רפואה, והוא יכול גם כן לזווג זיווגים אפילו לאנשים שכבר איבדו את כל הסיכויים. וזה מה שיש לנו ללמוד מנס קריעת ים סוף, שלפני שאתה מתפלל לקדוש ברוך הוא, לפני שאתה מבקש ממנו, תאמין בו שהוא כל יכול. ככל שנפנים את זה - יקרו לנו נסים גלויים. אמן כן יהי רצון.

שבת שלום ומבורך

לכל פרקי "שער הביטחון
המבואר" מאת הרב יגאל
כהן יום יום ביוצאפ

סרקו במוצאי שבת >

סגולה לעשירות ושמחת חיים!

מהיום תוכל לקבל ביטחון אמיתי
ומשמעותי כל יום ליוצאפ

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו שליט"א
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

הכוח המופלא של חינוך באהבה

כוחה של אהבת אמת

בימי קדם, כאשר בצורת קשה פקדה את הארץ, התכנסו תושבי העיר לתפילה בהנהגת רב, גדול חכמי דורו. למרות תפילותיו הנרגשות, השמיים נותרו אטומים.

לפתע, ניגש יהודי פשוט אל הדוכן. "משיב הרוח", אמר, ומיד החלה הרוח לנשב. "מוריד הגשם", הוסיף, והנה - גשם החל לרדת.

פנה אליו רב בתדהמה: "מה מעשיך שזכית לכך?"

"אני רק מלמד תינוקות" ענה האיש בפשטות. "אך בעבודתי נוהג אני בדרך מיוחדת. אצלי אין הבדל בין ילד עני לעשיר - כולם מקבלים יחס שווה.

לעולם איני שולח תלמיד לביתו אם הוריו לא שילמו שכר לימוד."

"וכאשר אני מזהה תלמיד המתקשה

בלימודיו, "המשיך המלמד, "איני מוכיח אותו ברבים. במקום זאת, אני מזמין אותו לביתי, מראה לו את בריכות הדגים שלי ומשוחח עמו בנחת. כך אני מגלה את מצוקותיו ומדבר אל לבו עד שהוא שב ללמוד בהתלהבות. מעולם לא היה לי

כך אני מגלה את מצוקותיו ומדבר אל לבו עד שהוא שב ללמוד בהתלהבות. מעולם לא היה לי תלמיד שנכשל או נפלט מכיתתי."

תלמיד שנכשל או נפלט מכיתתי."

"אכן ראוי אתה" השיב רב בהתפעלות, "שכאשר תאמר 'משיב הרוח' - תנשב הרוח, וכשתאמר 'מוריד הגשם' - ירד גשם. מי שמקדיש עצמו לחינוך ילדי ישראל בכזו אהבה, ראוי שתפילתו תשנה סדרי בראשית."

שליחות

מכאן נלמד שחינוך אינו רק מקצוע או מקור פרנסה, אלא שליחות קדושה. כשאנו מחנכים מתוך אהבה אמיתית, סבלנות והקשבה, אנו זוכים להשפיע על דורות ולשנות עולמות.

מדי שבת

מתוך ספרו של מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז שליט"א

הרב אחיה עובדיה

חג פסח

יש סיפור ששמעתי ממורי ורבי הרב ויאמר יצחק זצ"ל. לפני 400-500 שנה שלטה בספרד האינקוויזיציה, והיו מקומות שאסור ליהודים לעבור שם, כמו שהגרמנים היו עושים שהיו כותבים על הגינות: "הכניסה אסורה לכלבים וליהודים". והנה יהודי אחד לא ידע על זה ועבר ברחוב שאסור לו לעבור שם ותפס אותו הכומר המקומי. אמר לו: אתה מחויב מיתה בגלל שעברת כאן. אבל אתה דומה לי, ואם אני אשורף אותך יאמרו האנשים שאני שרפתי את עצמי... לכן נראה מה לעשות אתך, ובינתיים תבוא אלי לבית שלי. הוא בא אליו, והכומר היה מדבר אתו מדי פעם. והנה יום אחד האפיפיור קרא לכל הכמרים ואמר להם: על מה אני משלם לכם משכורת? הרי אתם צריכים להיות בקיאים בתנ"ך. אני עכשיו אשאל אתכם שאלות, מי שידע לענות ישאר בתפקידו, ומי שלא - יגמור את התפקיד שלו.

אמרו לו: מה השאלות? אמר להם: שאלה ראשונה: מתי התרגול עשה "קוקוריקו" ושמעו אותו בכל העולם? שאלה שניה: על איזה מקום בעולם הלבנה זרחה לילה אחד בלבד בכל ההיסטוריה? ושאלה שלישית: מה אני חושב עכשיו? אמרו לו: על שתי השאלות אפשר עוד לענות עליהן, אבל על השאלה השלישית איך אפשר לענות? אמר להם: אלו השאלות, ויש לכם שלשה ימים לענות עליהן, ואם לא תדעו לענות, כבר לא תהיו כמרים! ויצאו כולם.

והנה הגיע הכומר לבית שלו, והיהודי ראה אותו עצוב. אמר לו היהודי: מדוע פניך רעים היום? אמר לו: האפיפיור שאל אותנו שאלה שאין לנו אפשרות לדעת את התשובה שלה, וסיפר לו את כל המעשה. אמר לו היהודי: אני יודע תשובות לשאלות שלו. אמר לו הכומר: תגיד לי אותם, ואני אגיד לו. אמר לו היהודי: לא ככה, אלא הרי אני דומה לך, אני אלבש את בגדיך ואלך בעצמי לאפיפיור.

ובאמת היהודי עשה ככה, לבש בגדי כמורה רק בלי צלב והלך לאפיפיור ביום המיועד, והיו שם כל הכמרים. והנה האפיפיור שואל: יש למישהו תשובות על השאלות שלי? ואף אחד לא עונה. כשראה היהודי ככה, אמר: יש לי תשובות. אמר לו האפיפיור: פתח פיה ויאירו דבריך.

אמר היהודי: השאלה הראשונה היתה, מתי תרגול עשה "קוקוריקו" וכל העולם שמעו. זה היה בזמן המבול, שהרי כל העולם היה בתוך התיבה, והעולם שבחוץ כולו נחרב, וכשהתרגול עשה "קוקוריקו" כל מי שהיה בתיבה שמע אותו. השאלה השניה היתה, מתי הלבנה זרחה על איזה מקום פעם אחת בלבד בהיסטוריה. והתשובה היא, שזה היה בזמן קריעת ים סוף שהים הפך ליבשה. והשאלה השלישית - מה אתה חושב? - אתה חושב שאני הכומר, אבל אני יהודי! אמר לו: אתה יהודי? איך הגעת לכאן? אמר לו היהודי: עברתי בטעות ברחוב, ותפס אותי הכומר, והייתי אצלו עד עכשיו. ובגלל שאני דומה לו באתי במקומו. אמר לו האפיפיור: אם ככה, אתה משוחרר לחופשי. תמיד החכמה של האדם יכולה לעמוד לו, ומי שלומד תורה, יש לו חכמה ויש לו ידע.

**שמירת
הלשון**
הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שפת אמת תכון לעד (משלי י"ב י"ט)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

סיפר לי יהודי נחמד ביותר, שמאסור לשון הרע מרבה להזהר, הוא עובד בחברה מאוד מפורסמת, שיום אחד החליטה לכנס את כל הצוות, של מנהלי המחלקות, בפגישה כולם צריכים להיות, ובאותו כנס הוחלט כאחד, לקדם את ראובן באופן מיוחד, ולהעלותו לתפקיד של מנהל מחלקה, על מסירותו ועבודתו הישרה והחלקה, לעומת זאת את שמעון החליטו לפטר, והמנכ"ל דוד דרש שיעשו זאת מהר. כעבור שבוע ניגש אליו שמעון חברו, ושאל האם דוד הוא שגרם לפטרו, כי הוא מרגיש בלבו שהוא זה בעל הדברים, שאת עבודתו גרם להחרים. וכמה פעמים דחק בו לספר, מי הוא זה שדרש אותו לפטר, ושואל האם מותר לו לשקר, ולומר שלא המנכ"ל דוד הוא אלא אחר.

תשובה

עניתי לאותו שואל, הנזהר בכבוד כל אדם מישראל, שהחפץ חיים בהלכות רכילות (כלל א' סעיף ח') כותב: שאם יכול להשיב באופן שלא יהיה שקר גמור, כך יעשה ונגמר הסיפור, כגון שישמיט כמה פרטים, וכך לא ידע כלפי מי הדברים. ואם יודע שהחבר לא יקבל את הדברים, אז מותר לשנות גם לשקרים גמורים. כי מותר לשקר מפני השלום, שהוא לראשנו כתר יהלום. ונסיים בסיפור לחזק את מידת השלום בינינו, וכך תמיד נאהב את חברינו. מסופר על הרב שטיינמן זצ"ל שהגיע בגיל 101 לבדיקת, כדי לדעת מה לעשות, האם לצום ביום כיפורים, או שיצטרך לאכול ולשתות לשיעוריים. אחר שבדק הרופא את הרב, אמר את מסקנתו בבטחון רב, שאסור לכבוד הרב בגיל כזה להתענות, שלא חלילה יגרום לגופו מחלות וסכנות. שאלו הרב: כמה יש לו עם פציינטים בגיל 101 נסיון, ענה לו הרופא שאין לו והרב הוא הראשון. אמר הרב למקורביו: אם כן אותו רופא אינו יכול להיות לי פוסק, אלא אם כן אמצא רופא שעם גיל כזה מתעסק. בסופו של דבר צם הרב שטיינמן את הצום, וברוך ה' עבר אותו בשלום. וכשנשאל הרב מהו הסוד, ואיך בגילו הוא יכול לעמוד, אמר להם מה שכתוב בנביא: "שלום שלום לרחוק ולקרוב, אמר ה' ורפאתיו" (ישעיה נ"ז י"ט), מי שיש לו שלום בכל גבוליו, החולי בר מינן מתרחק מעליו. ועל ידי שנחזק את מידת השלום בעם ישראל, נזכה במהרה בימינו לביאת הגואל.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

**שאל את
הרב**
הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
הלכה" | 2381*

האם מותר לקנות בגדים חדשים בימי העומר?

מותר. וטוב להחמיר שלא ללבוש את הבגדים מיום ראש חודש אייר ואילך (29/4/25), ואם בכל זאת יש צורך ללבוש את הבגד, טוב שילבשם בשבת שבתוך ימי הספירה. וכלה שמתחתנת מיד לאחר העומר מותר לה לקנות את כל הבגדים בימי העומר.

האם מותר לאכול פרי חדש בימי העומר?

מותר לאכול פרי חדש בימי העומר, ואף יכולה לברך שהחיינו. (=לפי ההלכה אישה שאוכלת פרי חדש שעדיין לא אכלה אותו באותה העונה, מלבד ברכת הפרי מברכת גם 'שהחיינו', ובעזרת ה' בחודשים הבאים נלמד יותר על ברכה זאת).

האם מותר ללכת לים בימי העומר? מותר.

האם מותר לגזוז ציפורניים בימי העומר? מותר.

האם מותר להיכנס לדירה חדשה בימי העומר?

מותר. וכן מותר גם לסייד ולצבוע את הדירה קודם שנכנס לדירה.

האם מותר לשמוע שירים וואקלים (ללא כלי נגינה) בימי העומר?

המנהג שלא לשמוע שירים המלווים בכלי נגינה בימי העומר, אבל שירים וואקליים מותר לשמוע בימי העומר, ובלבד שלא יעשו ריקודים. ובשמחה של מצוה כגון בר מצוה או ברית מילה או סיום מסכת מותר לשמוע שירים גם עם כלי נגינה.

הימנית, וכך החלו להגיע כל ההתמודדויות הקשיים והצרות שסבל כל חייו ועלו על הכף הימנית, ולאט לאט נוכח לראות שהם מצליחים להטות את המאזניים לצד ימין, לשמחתו לא

היתה גבול, אך לפתע ראה שפסקו

הצרות מלבוא, ועם עוד

כמה צרות היה מצליח

להטות את הכף לטובתו,

ואז הוא החל לצעוק

'אני רוצה עוד צרות,

אני רוצה עוד צרות',

ולפתע התעורר מחלומו

כשהוא רואה למולו את

פניו המאירות של הצדיק

ששואל אותו האם הוא יכול לעזור לו במשהו?

אך האיש התעשת מיד ואמר לו 'תודה רבה

כבוד הרב, אני חושב שאני לא רוצה להיפטר

מהצרות שלי'. מסתבר שליסורים והתמודדויות

יש שני צדדים, מצד אחד הם מקשים עלינו את

החיים אבל מן הצד השני יש להם משמעות

ומטרתם לטובה. כשמתחזקים באמונה ויודעים

שבורא עולם מלווה אותנו ודואג לנו, זה נותן לנו

כח להתמודד עם כל קושי שבעולם.

זכה ישי ובביתו נולד דוד המלך שבו בחר

הקדוש ברוך הוא למלוך על עם ישראל.

כיצד נשלח שמואל הנביא להכתיר את דוד

למלך עוד בחיי שאול, על כך נרחיב בעזרת ה'

במאמרים הבאים.

בשורה משמחת כל ספרי
ה"זרע שמשון" וה"מלך דוד"
ממתינים לך באתר:
"אופקים בוקס"

פרוטה ותחת זאת יצא לו מטבע שונה, נחשב
בשמיים ליסורים.

החלום ופשרו

ונסיים את סידרת מאמרים זו במעשה

ביהודי שהגיע לביתו

של המקובל רבי מדרכי

שרעבי זצ"ל כדי להתלונן

בפניו על הקשיים

הבריאותיים והכלכליים

שעימם הוא מתמודד מידי

יום, ובינתיים עד שנכנס

לרב ישב להתמתין על

הכורסא בבית הרב ונדרם,

בחלומו הוא רואה את עצמו ניצב מול כיכר

עצומה ובמרכזה כפות מאזניים אדירות, בכף

ימין היתה חרוטה המילה 'זכויות' ובכף

שמאל היתה חרוטה המילה 'חובות',

בעודו עומד ומתבונן נשמע לפתע

קולו של הכרוז המכריז שכל

הזכויות של... וכאן נקב הכרוז

בשמו הפרטי, יעלו על הכף הימנית,

והנה הוא רואה את כל מעשיו

הטובים (שלא היו רבים) עולים

על הכף, חדורי מוטיבציה להכריע

לצד הזכות, ולאחר מכן הכריז

הכרוז שכל חובותיו יעלו על הכף השמאלית

ומיד באו כל מעשיו הרעים ועלו על הכף,

ולחרדתו הוא רואה שהכף השמאלית מכריעה

את הכף הימנית, כשהבין את משמעות הדבר

החל לזעוק ואמר ומה עם כל מה שאני סובל

בחיים האם זה לא נחשב? ובאמת הכרוז קיבל

את טענתו וביקש שכל צרותיו יעלו על הכף

המלך דוד

הרב אליהו עמר

ניסיונות החיים

תם אך לא נשלם

בעלונים הקודמים הרחבנו על מעלתו של ישי

אביו של דוד שזכה להיות מארבעת האנשים

שמעולם לא חטאו, וסיבת מותם נבעה רק

מחמת חטא עץ הדעת שבעטיו נגזרה מיתה

על כל האנושות, וגם בארנו מדוע נרצח ישי

ולא נפטר בשיבה טובה (ניתן לקרוא על כך

בספר 'המלך דוד' על ספר שמואל

א), וראינו כיצד הקדוש ברוך הוא

מדקדק עם ישי ובניו הצדיקים

כחוט השערה, על מנת שיגיעו

לשמיים ללא שום רבב, ומכאן

נקיש לחיינו אנו, כמה רחום הוא

בורא עולם שמביא לנו ניסיונות

שנראים לנו שמן השמיים רוצים

להערים קשיים על חיינו, וכאשר אנו

מתבוננים בישי אבי דוד אנו מבינים כמה

רחמים יש מן השמיים, שכל קושי בעולם הזה

מביא אותנו ברמה גבוהה יותר לחיי העולם

הבא, וכפי שאומרת הגמרא (ערכין טז ע"ב)

מה נחשב כמנת יסורים מינימלית? ומשיבה,

שאפילו אם הכניס ידו לכיסו ליטול מטבע של

"שאל את הרב"

יש לכם שאלה בהלכה?
מחפשים יעוץ רבני או הכוונה?

בית ההוראה בראשות
הרב נריה ברבי
ובנשיאות הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו 2381*

ברחובות העיר

ליל שישי? לחישות הרחוב
שגילו לו את הסוד

הכי טוב בעיר. אבל אצלו, אצלו זה לא קרה. הלחץ התמידי הזה היה הרס בשבילו. הוא לא עמד בתחרות, לא עמד בציפיות. הוא התגלגל מישיבה לישיבה ובכל מקום היו עליו תלונות. ההורים שלו החלו להתייאש ממנו והוא הרגיש שאין מישהו שמאמין בו באמת.

המחשבות המתרוצצות בראשו הביאו אותו בלי משים לפינה נידחת באחת מסמטאות העיר. פינה שהוא טרם ביקר בה, על אף שחשב שכבר מכיר כל אבן בעיר.

בקצה הסמטה, על אבן גדולה, הוא ראה אדם מבוגר עם זקן לבן ארוך. בידו גיטרה גדולה חבוטה, עיניו עצומות והוא כל כולו שקוע בשירה. כל גופו מתנועע לצלילי הגיטרה, כל תו היוצא מפיו מתנגן בכוונה גדולה, והוא כאילו לא נמצא שם, גופו שר ומנגן ונשמתו במקום אחר, רחוק.

היה בו משהו מהפנט. אמנם למצוא אדם כזה בסמטאות העיר צפת זהו מחזה שגרתי בסה"כ, אבל אצלו היה משהו שונה. אצבעותיו הארוכות והקמוטות, שידעו שנים צעירות יותר, כאילו פילסו להן דרך משל עצמן על מיתרי הגיטרה, יודעות את העבודה מבלי הרבה מאמץ. הקמטים הרבים שעל פניו זהרו מהאור שאפף אותו, מההילה שהייתה סביבו בעודו שקוע בניגון.

הוא עמד מרותק ונסחף לתוך השיר, פוחד לזוז או לגרום לרחש קטן שיפסיק את המנגינה הענוגה הזאת. אחרי דקות ארוכות פתח הזקן את עיניו והן היו מלאות בדמעות. הוא שם לב לבחור הצעיר שעומד ובוהה בו, מרוגש ונפעם כולו. הוא סימן לו באצבעו להתקרב אליו, ולשבת לידו על אבן נוספת שניצבה שם.

"אתה בטח תוהה מדוע אדם כמוני, שמנגן כבר שנים, שראה כל כך הרבה מראות בחייו וכביכול אין משהו שיכול לרגש אותו, בוכה כילד קטן מניגון שיר עתיק. אז בוא אני אספר לך, צדיק.

והוא החל פורט על הגיטרה ומספר לו את סיפור חייו תוך כדי ניגון המילים בהתרגשות רבה.

גם אני הייתי ילד. ילד קטן, ואח"כ בחור, בחור שלא מצא את עצמו בשום מקום. אחד כזה שהסתובב ברחובות, שבכל מקום אליו הגיע רק עשה צרות. בכל מסגרת התלוננו עליו, בכל מוסד שפטו אותו. לא נתנו לו לפרוח, לגדול, לא ראו בו את מעלותיו, לא נתנו בו את האמון

בשיגרה. אולי עוד יבוא יום והוא יעבור לגור כאן, אולי עם אשתו וילדיו לעתיד? מי יודע. הנסיעה הפעם לא הייתה מתוכננת מראש. את השבוע האחרון הוא דווקא התחיל בהרגשה מרוממת, אחרי שבשבת זכה להתארח אצל אחד הרבנים בישיבה, כזה שלא נוהג להזמין אליו בחורים באופן רגיל. הסעודות היו מרוממות, האוכל היה טעים ומענג והם שרו שירי שבת לתוך הלילה. הרב הזה תמיד ידע לזהות בו נקודות שבירה ורגע לפני להזמין אותו לשבת כזו שהייתה מרימה אותו בחזרה, הן ברוחניות והן במצב הרוח. אבל משום מה הפעם ההתרוממות הזו לא החזיקה אפילו שבוע. והנה הוא מוצא את עצמו בליל שישי מפלס את צעדיו ברחובות העיר, מחפש מקום להשביע את רעבונו.

קשה לו, קשה לו ולא מהיום. בבית הוא לא מוצא את מקומו. הוא גדל בבית עם סטנדרטים מאד גבוהים. ההורים שלו תמיד דורשים יותר, תמיד מקפידים. מאז שהוא ילד קטן הם דוחפים אותו ואת אחיו להיות הכי הכי. הכי בלימוד, הכי במידות, הכי בכישרון, הכי בחברה. לאחים שלו הديرבון הזה תרם המון. הם גדלו להיות מוכשרים ומתמידים בישיבות הכי טובות שיש, ואח"כ גם נישאו לבחורות מעולות עם השם

הוא התעורר מחלום מתוק שלא רצה שיסתיים. בשפשוף עיניים מהיר נזכר שהוא באוטובוס ישן ומקרע שגונח בעליות לכיוון העיר צפת. אחת. העיר שגורמת לו לפרוק את כל המחשבות הקשות. העיר שבשנים האחרונות הוא בורח אליה בכל פעם שהוא מרגיש שהוא חייב שחרור, גם אם הבריחה כרוכה ב3 וחצי שעות נסיעה מהישיבה. הוא לא יודע להסביר אבל משהו ברחובות העתיקים של העיר הותיקה הזו, האווירה החמימה שהיא משדרת לכל עובר אורח, נוסך בו רוגע. רוגע כזה שהוא לא מצליח להשיג באף מקום אחר. לא בבית, לא בישיבה ואפילו לא בטיפול השבועי שהוריו שלחו אותו אליו, שעוזר לו מעט אבל לא באמת מרגיע.

האוטובוס פלט את יושביו באנחת רווחה, מלווה את יציאתם בחריקות מתאמצות משל היה ארון ישן שלא שימנו את ציריו מזה שנים. הוא ירד לרחוב הראשי והחל להסתובב.

במחשבה שניה, אולי מה שמרגיע אותו בעיר הזאת אלו האנשים. משהו באופיים של תושבי צפת, זה הרגוע, השליו, השמח תמיד, היה מעורר בו קנאה ונותן לו הרגשה כזו שחסרה לו

משולחן רבנו

ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

לכבוד מורנו ורבנו מזכה הרבים הגאון הגדול ר' יגאל כהן שליט"א. ראש מוסדות יביע אומר בני ברק.

אני עובד בחברת הייטק גדולה ופעמיים בשנה החברה מוציאה את כל העובדים לטיול, והשנה טיול הקיץ מתוכנן להיות בימי הספירה, והשאלה האם מותר לצאת איתם לטיול, כי שמעתי שבימי הספירה צריך להימנע מנסיעות מעיר לעיר שאין בהן צורך כל כך, אשמח לתשובת מורנו שליט"א בהקדם.

שמואל כץ. ראש העין

לכבוד הר"ר שמואל כץ הי"ו. ראש העין. אודות שאלת מר האם מותר לצאת לטיול בימי העומר, (וכן הדין בכל נסיעה שלא לצורך מעיר לעיר), והנני להשיבו כמסת הפנאי, הנה ידוע מה שכתוב בגמרא (יבמות סב ע"ב), שהיו לרבי עקיבא עשרים וארבעה אלף תלמידים וכולם מתו בשנה אחת מפסח ועד ל"ד לעומר, ולכן אנו נוהגים מנהגי אבלות בימים אלו בכמה דברים, ובהם שאין נושאים אישה בימים אלו, וכן אין מסתפרים, וכיון שימים אלו הם ימי אבל ודין יש נמנעים גם לנסוע מעיר לעיר, מאחר וכל הדרכים הם בחזקת סכנה (ירושלמי ברכות פ"ד ה"ד), ובימים מתוחים כאלו לא כדאי לאדם להכניס עצמו לכלל סכנה.

אולם מרן רבינו עובדיה זצ"ל בחזון עובדיה (יום טוב עמ' עדר וכ"כ בשו"ת יחוה דעת ח"ז סי' פ), כתב שמנהג זה אין הוא שווה לכל, והביא דברי הגמרא בפסחים (קי ע"ב), שכתוב 'מאן דלא קפיד לא קפדינן בהדיה', כלומר שמי שלא מקפיד על זה אין הדבר מזיק לו, (שם אמנם זה נאמר בהקשר אחר, אך למד משם לנדון שלנו), וכך הדין גם בזה שמי שלא מקפיד על כך, מותר לנסוע אף שלא לצורך ואין צריך לחוש.

הלכה למעשה: מותר ללכת לטיול בימי העומר, כמו כן מותר גם ללכת לבריכה או לים או לכל אטרקציה אחרת בימי העומר.

לו הוא היה זקוק כאוויר לנשימה." הוא עצר רגע, מחה דמעה, והבחור היושב לצידו התבונן בהלם :

לעצמי על כלום. כך גדלתי, הפכתי

לבן אדם, נישאתי, והיום ב"ה יש לי משפחה ברוכה וחיי מלאים ומאושרים. אבל בכל פעם שאני רואה בחור כמוך אני נזכר בשיר הזה, והדמעות זולגות מאליהן.

קח את המילים של אותו יהודי שטלטל אותי, בחור צדיק שכמוך, ותעשה את מה שאני עשיתי.

כי אף אחד. בעולם. לא יעשה זאת בשבילך".

מעבר לזה לא היה צריך להוסיף כדי לגרום לרגליו לצעוד מעצמן אל תחנת האוטובוס.

הוא ידע איזה אדם הוא הגיע היום לעיר צפת, ואיזה אדם הוא חוזר ממנה.

המחשבות המתרוצצות בראשו הביאו אותו בלי משים לפינה נידחת באחת מסמטאות העיר. פינה שהוא טרם ביקר בה, על אף שחשב שכבר מכיר כל אבן בעיר.

כיצד הוא יודע שזה בדיוק מה שעובר גם עליו. איך הוא מרגיש אותו מבלי שהוציא מילה מהפה עד כה.

"יום אחד הסתובבתי כמוך, ברחובות. ובזווית העין ראיתי איש מבוגר יושב על ספסל וממורר בבכי. ניגשי אליו, שאלתי אותו מה קרה, ואיך אני יכול לעזור לו.

הוא ליטף לי את הלחי ליטוף עדין והחל לשיר את השיר הזה, זה שניגנתי עכשיו בדמעות. אחרי שסיים

לשיר, דמעותיו עדיין זולגות, הוא אמר לי: אח צדיק שלי, אתה בחור צעיר, כל החיים לפניך. אני רואה עלייך שאתה מיואש, שאתה נבול, שאתה מדוכא. אולי אין אף אחד שמאמין בך, אולי זרקו אותך מכל מקום שדרכת בו, אולי אין לך על מי להישען ואתה מרגיש אבוד. אבל!!!" והוא צעק צעקה גדולה "אבל אל תעשה את הטעות שאני עשיתי, אל תתן לייאוש להשתלט עליך!! קום! תעשה מעשה!! יש בך כוחות אדירים שלא יישארו בך בגיל זקנה! הקב"ה נתן לך תפקיד בעולם לא כדי שתחפש את עצמך במקומות כאלו!! תראה אותי היום! לי לא היה מי שתפס אותי. אני היום יושב על ספסל בגילי המופלג ומביט לאחור. על חיים של ריק ואכזבה, אני שנתתי לייאוש להשתלט על חיי ולא הייתה לי תקווה, הגעתי למצב שאני בוכה פה היום, לבדי.

הדבר היחיד שנותר לי לעשות הוא לראות כאלה כמוך ולנער אותם. חדל! היצר הרע מראה לך עתיד שחור, משכנע אותך שזו הדרך. קום ותתחיל לפעול, כי אף אחד בעולם לא יעשה זאת בשבילך.

המילים שלו צמררו אותי" המשיך הזקן לנגן ולספר, "באותו רגע תפסתי את עצמי וחזרתי לשיבה. פתחתי ספר והתחלתי ללמוד, ובכל פעם שהייאוש התגנב לו לליבי, העלתי

דרך הרב מאיר כהן
חדשה
'רב קהילה' באור יהודה

תשובה- נקיון הלב

כאילו לא חטא

מובא בזוהר הקדוש פרשת מקץ (רב' ע"א): "בא וראה כתוב (בראשית מג', יח') 'וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף' ומה השבטים שהיו גיבורים וכולם היו חזקים, שהגיעו לביתו של יוסף פחדו, כשיבוא הקב"ה לתבוע את האדם לדין על אחת כמה וכמה שיתירא מאימת הדין, ולפיכך צריך האדם להזהר במעשיו בעודו חי בעולם הזה, ולהתחזק באמונה בהקב"ה וישים בו מבטחו, ואף על פי שחטא אל יתייאש מן הרחמים, לחשוב שחס ושלום אבד מלחזור בתשובה. כי אם יתחרט על חטאו ויחזור בתשובה שלימה, הרי הוא חזק על שהתגבר על יצרו, ויתקרב להקב"ה ויהיה נחשב לו כאילו לא חטא מעולם." אחים יקרים! יוצא מדברי הזוהר הקדוש שאפילו אם חטא אדם חס ושלום אל יתייאש, רק יחזור בתשובה שלימה ויתקרב לה' יתברך ויהא נחשב לו כאילו לא חטא מעולם.

כעת הכל נקי

מסופר על אדם שהגיע לביתו של רבי ישראל יצחק משי זהב זיע"א כדי להתייעץ עמו. אמר לו הרב "תחזור בתשובה ממעשיך הרעים מפני שאני רואה במצחך מעשים רעים" ובאמת כך עשה. ולאחר זמן הגיע שוב לרב, הביט הרב במצחו ואמר לו "כעת הכל נקי מכל פגם". אחים יקרים! צריכים לדעת שתשובה מנקה את האדם מכל פגם.

הולך לגמרי

רבינו הבעל שם טוב זיע"א ממשיך את התשובה לנר. כמו שאדם מביא את הנר למקום החושך והחושך נעלם והולך לגמרי. כך כאשר האדם חוזר בתשובה ומתקרב לה' יתברך, ואפילו שהיה קודם בחושך, עכשיו מאיר אור התשובה, והחושך הולך לגמרי. (ראה בספר דגל מחנה אפרים ד"ה אשרי העם יודעי)

אומנות האהבה
הרב רפאל אחיון
רב קהילת 'משכנות התורה', מרצה ומטפל

מאחורי הקלעים של הזיווג שלנו

"מתי כבר תפגשי את הזיווג שלך?"

כמה פעמים שמעת את השאלה הזו? אבל הנה שאלה מעניינת יותר: מי באמת אחראי על התזמון - אנחנו או הקב"ה?

יושב מעליכם השדכן הכי מנוסה ביקום, עם מערכת מחשבים שעוקפת את כל האלגוריתמים של אפליקציות ההיכרויות. הוא עובד כבר אלפי שנים בתחום. שמו? הקב"ה, שעליו נאמר: "ומה אישה משכלת."

דוד, בחור ישיבה בן 31, שיתף: "הייתי כמעט מאורס, ואז ברגע האחרון היא נסוגה. שאלתי: אם הכל מהשמיים, למה הקב"ה הוביל אותי לסף החופה רק כדי להפיל אותי?"

זה מזכיר סיפור מרתק מהתלמוד במסכת מועד קטן: רבא שמע תלמיד מתפלל שה' ייתן לו את פלונית לאישה. אמר לו רבא: "לא כך מתפללים! אם היא מיועדת לך, לא תוכל לברוח ממנה. ואם לא - כפרת בה' בתפילתך."

הנה תובנה שעזרה לחגית, מורה בת 27: "הבנתי שיש הבדל בין לבקש משהו לבין לקבוע לקב"ה איך בדיוק התוצאה צריכה להיראות."

זה כמו ילד שמבקש מאביו אופניים, אבל מתעקש על צבע ודגם מסוים. כמה יותר חכם לבקש אופניים טובות, ולתת לאבא - שמכיר אותנו היטב - לבחור את הפרטים. כשאנחנו מדמיינים את הזיווג שלנו, אנחנו לפעמים "תקועים" על תמונה מאוד ספציפית. אבל הקב"ה:

• מכיר אותנו יותר טוב מכפי שאנחנו מכירים את עצמנו

• יודע בדיוק איזה תהליך צמיחה אנחנו צריכים לעבור

• מתזמן את הכל בדיוק כאשר שנינו מוכנים באמת

יעל, שהתחתנה בגיל 34, אמרה: "יום אחרי החתונה הסתכלתי על בעלי וחשבתי - עכשיו אני מבינה למה הייתי צריכה לחכות. לא הייתי מוכנה להעריך אותו קודם." האמונה האמיתית אינה לשבת בחיבוק ידיים. היא לעשות את כל ההשתדלות שלנו - ועדיין לדעת בלב שלם שהתוצאה היא בידיים הכי טובות שיש.

זו המתנה הגדולה שהאמונה נותנת לנו בדרך לחופה: היכולת לחיות בשלום עם הלא-ידוע, ולסמוך שכשנגיע ליעד, נבין בדיוק למה הדרך הייתה צריכה להיות כפי שהייתה.

אתכם באחזקת תורה!

מעל 150 אברכים לומדים בבניין "יביע אומר" ואתם יכולים להיות חלק מזה!

לזכויות נצח חייגו < 770-8000-03

הנס מחכה מעבר לפינה

בגיל 5 אביו נפטר, והוא החל להתנסות בבישול. בהיותו בן 12, כאשר התחתנה אמו מחדש, הוא ברח מהבית בגלל שאביו החורג הכה אותו. בגיל 16 הוא נשר מבית הספר. בגיל 17 הוא כבר הספיק לעזוב ארבע עבודות. בגיל 18 הוא התחתן. בגיל 20 אשתו עזבה אותו יחד עם הבת שלהם. בגיל 22 הוא ניסה להתקבל לבית הספר למשפטים, ונדחה. בינתיים עבד בעבודות מזדמנות. בגיל 39 הוא פתח תחנת דלק שסיפקה אוכל לנוסעים. בהתחלה הייתה לו עדנה, והוא חשב שהוא הגיע למנוחה ולנחלה ואף פתח בית קפה מעבר לכביש. אך מספר שנים לאחר מכן -

הקפה ותחנת הדלק שלו נסגרו, לאחר שנבנה במקום מחלף מהיר. בגיל 65 הוא יצא לגמלאות עם משכורת של ביטוח לאומי על סך של 105\$ בלבד.

הוא היה נואש, אבל החליט לעשות משהו שהוא עוד לא ניסה עד היום. השנה הייתה 1940. הוא ניסה לשווק את מתכון התבלינים שלו לעוף מטוגן. הוא עזב את ביתו בקטקיי והתחיל להסתובב ברחבי המדינה. 1009 מסעדות אמרו לו "לא!" אבל הוא המשיך, ולא נשבר. המסעדה ה-1010 אמרה לו "כן!"

האדם הזה, שמו הרלנד סנדרס, והמותג שאותו הוא בנה נקרא (KFC Kentucky Fried Chicken), מותג שהפך אותו תוך מספר שנים למיליונר.

שביעי של פסח הינו השלב השני לאחר יציאת מצרים. עם ישראל יצא ממצרים, וייתכן שהם חשבו, זהו, נגמרו הניסיונות. ולפתע המצרים רודפים אחריהם. הם הגיעו לים סוף, דרך ללא מוצא, אין סיכוי להילחם, אין סיכוי לברוח. משה נותן הוראה להיכנס לים. העם נכנס, ממשיכים ללכת, ו... כלום לא קורה. המים מגיעים עד גובה החזה, ושם דבר, ואז, ברגע האחרון, כשמגיעים המים עד האף, הדבר הכי לא צפוי קורה - הם נקרעו...

בחיים ישנם אתגרים אחרי אתגרים. תבטיחו לעצמכם שלא משנה מה תעברו - אתם לא מתייאשים. תמשיכו לנסות, תמשיכו להתקדם, ולבסוף, יהי רצון שזה יהיה במהרה, נזכה שגם הים שלנו יקרע, והגאולה והמשאלה הפרטית של כל אחד מאתנו תתגשם.

■ "הדרך הכי טובה לחזות את העתיד היא ליצור אותו."

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

עבודה מעשית בחינוך הילדים

חלק א'

המצוה שלי [ידוע ומפורסם שמי אלה המצוות מתי מעט] יושב לימיני הגאון רבי אברהם אלטמן שליט"א והאזין לכל מלה ומלה מדברי ונענע לי בראשו, זה נתן בי כוח ועצמה, וכל פעם שאני נזכר זה נותן בי כוח אף שעברו להן השנים וחלפו זמנים ונפלו וקמו ממשלות ומלחמות ותהפוכות אבל ההרגשה המתוקה נשארה ובע"ה תשאר.

זה בא ללמדנו הנדב יושב בשלחן שבת או אפילו באחד מימי החל והכן חזר מהתלמוד תורה/ישיבה תבקש לדעת איזה דבר תורה ששמע באזנו, וכשיאמר - כלף בכל מובן המלה מרפז בו, אף הייתי אומר- תאמר לו: שניה אחת, אני רק אכבה את הפלאפון כאשר אני שומע אותה, אבל לא לעשות זאת באפן מעשה אלא מהלב ע"י הפעלת המחשבה.

ועוד דגמא אתן הבת חזרה מבית הספר טעונה על אחת מחברותיה או המורה, אנחנו יכולים לשמע אותה בחצי און תוך כדי שאנחנו אוכלים או לשמע ולהפסיר בחצי שפה 'שטיוות' אל תתרגשי וכדומה, ופה נפלנו וכמעט ח"ו אפשר לפסס הזדמנות פז הנקרית לדינו, מיד תאמר לה את בלי מצב רוח, בואי נעשה סיבוב או נכנס לחדר ונשוחח ובמשך כמה דקות. אתה קשוב אליה, באותו רגע היא מרגישה את אבא/אמא זה ההזדמנות שלנו להאזיב עליהם את החנוך ואת האכפתיות והיראת שמים בדרך נכונה ואמתית.

דברנו בשבועות הקודמים על ענן החנוך בדרך נכונה ועל גדלות האדם ונעת נעבר לשלב המעשי בע"ה:

הבה ונדאג להאזיב על ילדינו את החיים עצמם דהינו את ערכם של החיים, 'וחי בהם'. אם תשאל כל נער מהו טעם החיים ישיב לך 'קוקה קולה' מדוע? כי זה נכנס בו מקטנות, הבה ונכניס בהם בדרך הנכונה אהבת תורה, אהבת תפלה, וזה רק בדרך נעימה, כי כל דבר שבא בתוקפנות יכול לגרם לשבושים. אין בכונתי שחנוך לא יהיה בנחישות ובעקביות, כי הורה שהוא לא חזק באפי שלו כמעט ואין סכוי לילד לגדל 'ירא שמים', ההורים חייבים להיות חזקים ואיתנים למען חנוך ילדיהם, אבל אפשר בנחישות וברגישות, אפשר להאזיב עליו את התורה והמצוות, ילד יכול לבוא לספר דברי תורה בשלחן שבת, ומאחר ואתה מכיר הכל, אתה מאזין לו בחצי און, ומנענע ואומר לו כל הכבוד, אבל זוהי טעות חמורה.

ואספר בדידי הנה עבד א כשרשתי את דרשת

והרב אמר שאנחנו בראש נועלים לנו את הסכום שאנחנו צריכים לקבל. בעלי עצמאי ויוצא שכל חודש הוא מכניס משכורת בסכום אחר. ויש לנו ממוצע שאני יודעת שהוא מרוויח. ברוך השם על הכל.

באותו החודש שינתי משהו בראש, אמרתי לעצמי: 'אין מספרים, אין ממוצע, הרב אמר לחלום גבוה'. וכך היה הכפלתי את הסכום הרגיל פי 3 בראש שלי, וכל החודש אני חוזרת ואומרת זאת לעצמי. הגיע סוף החודש, התחשבנו מול הר"ח וכך היה

פי שלוש!!!!!!

אז תודה לרב במלאכת הקודש אנחנו מחכימים ונהנים לשמוע את הרב ללמוד להתחזק ולחזק- יישר כח גדול

מי שלוש!!!

שלום. רצינו להודות לרב על השיעורים המאלפים והמרתקים. אני שומעת והכביסות הרב ברקע כל

התחזקתי

את הרב בבית, בזמן הבישולים הזמן. ויש לי סיפור קטן לספר...

לפני כשנתיים שמעתי שיעור של הרב שהוא דיבר שם על תורת המספרים

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

מכתב מאבא שבשמיים

בתי היקרה והאהובה, הייתי חייב לכתוב לך את המילים האלה...

התלבטתי עמוקות אם לשלוח לך את המכתב הזה אבל ראיתי שקשה לך, שאת זקוקה לחיבוק של אבא ואני, כמו תמיד, רוצה להיות שם בשבילך... דעי, בתי היקרה, שיש לי הכל, כל הכסף, היהלומים והנכסים שיש בעולם הם שלי... אבל את... הדבר הכי יקר שיש לי, היהלום הכי יקר שלי, זה שאני שומר עליו בכל רגע, לא מוריד את עיניי ממך ולו לרגע אחד כי אני יודע שאת זקוקה לי... אבל דעי, אהובה שלי, שגם אני זקוק לך... התפילות שלך, האמונה שלך, הדיבורים שאת מדברת אליי - אני מתאוה אליהם! מחכה יום ולילה שתפני אליי, שתשתפי אותי במה שאת עוברת... אני שומע כל מילה, אני רואה כל השתדלות, כשאת בוכה גם אני מנגב דמעות... כי כשכואב לך כואב לי... אבל כואב לך רק בגלל שאת לא יודעת שמה שקורה לך זה הכי טוב בשבילך, אני שולט בכל... אין רגע ודבר בחיים שלך שקרה במקרה, הכל בהשגחה מדויקת במיוחד בשביל בתי היחידה, אותה בת שבראתי עולם שלם רק בשבילה!

אני יודע שלפעמים את נשברת, כואבת, פגועה, שהלב שלך נשבר... אני מרגיש את הכאב שלך וכשאת פונה אליי בדמעות ואומרת: "אבא, כואב לי, תעזור לי", בא לי לצעוק לך: "הדבר הזה שקרה לך, זה העזרה! זה

הישועה! זה הנס שלך... את פשוט לא יודעת את זה עדיין! חכי, בתי, סבלנות... בסוף תביני הכל".

אני רוצה לראות אותך שמחה, בתי אהובתי, רוצה לראות אותך קורנת מאושר, רוצה שלא יחסר לך דבר... אבל יש לנו עבודה לעשות ביחד, אני ואת... וכדי שנגיע לפסגה אנחנו חייבים לעלות על ההר התלול שכולו מלא בורות ומהמורות... אך אל דאגה, בתי, אני לעולם לא עוזב לך את היד. בכל פעם שתיפלי לבור אני אמשוך אותך החוצה, אם רק תאפשרי לי, והכוח הזה שתקבלי כדי לצאת מהבור, זה כוח שלא היה קיים בך קודם... זה כוח שקיבלת עם הניסיון וכשהניסיון יעבור, הכוח יישאר שלך לנצח... חכי עוד קצת, בתי היקרה, אל תישברי... כי אחרי הנפילה, מבטיח לך שאעלה אותך גבוה למחוזות שאפילו לא חשבת שקיימים...

בתי הקטנה

בתי הקטנה והאהובה, אני יודע שחוסר הוודאות קשה לך, שאת לא מבינה למה אני עושה לך את זה, למה את צריכה לחוש כאב או צער, למה צריך להיות חוסר אם אני כ"כ אוהב... אז דעי, יקרה שלי, שגם הדבר הזה שלקחתי ממך זה היה רק כי אני רוצה לשלוח משהו טוב יותר, שהחוסר הזה הוא רק רגעי, אבל ההתמודדות איתו היא שתמלא אותך בהרבה יותר ממה שחסר לך, הכלים שתקבלי יעזרו לך בהמשך, אני רוצה לרפא אותך, אבל לפעמים אני רוצה להעלות אותך מדרגה, לתת לך מתנה עצומה אז אני חייב לתת לך מבחן קטן כדי לוודא שאת ראויה לזה: את אוהבת אותי או לא אוהבת אותי? זה המבחן שלך... אם תעמדי במבחן הזה בהצלחה ובמקום להתלונן רק תשמחי ותקבלי את הייסורים באהבה, מבטיח לך - אני אמתיק מעלייך את כל הדינים! רק תאמיני בי שאני יכול...

את יודעת, בתי, שכל הרצון שלי זה לשמח אותך? שכשאת שמחה אני מתמוגג מאושר? שכשאת שמחה בי, במצוות שלי, בכל מה שאני נותן לך, כשאת מוסרת נפש בשבילי גם כשקשה לך, כשאת מאמינה גם כשאת לא מבינה, אני יושב עם פמליה של מעלה, מצביע עלייך בגאווה ואומר: "תראו, זאת הבת שלי!" - את גורמת לי להרגיש גאווה עצומה, מעריץ את הכוח שלך להאמין גם כשקשה, זה מה שהופך אותך לדבר הכי יקר לי בעולם, הופך אותך להיות ראויה לתואר הכי חשוב שיש - בת ישראל.

אז דעי, בתי אהובתי, שברגע זה ממש, יש לך כל מה שאת זקוקה לו כדי להיות מאושרת, נתתי לך הכל... בבקשה תאמיני לי, יבוא יום ואת תביני איך הכל היה לטובתך הנצחית, יום יבוא ואת תביני שהאהבה שלי אלייך אינה יכולה להימדד במילים, שאני מחבק אותך בכל רגע, כואב איתך, בוכה איתך, שמח איתך ובעיניך - גאה בך. תחזיקי מעמד, קטנה שלי, מבטיח לך שזה ישתלם לך... ומבטיח לך שלעולם לא אעזוב את ידך.. אני איתך תמיד ואדאג לכל מחסורך, לא אפסיק לחבק אותך לעולם, רק תאמיני בי.

אוהב, אבא שבשמיים.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

אני בדיכאון ושמיעת שירים מאוד עוזרת לי לצאת מהדיכאון, האם מותר לי לשמוע שירים בימי העומר?

מותר.

האם מותר לגנות בימי העומר להשמיע מוזיקה עם כלי נגינה בגן הילדים כחלק מהפעילות החינוכית?

מותר.

מה שיעור הפת שצריך לאכול בסעודה שלישית?

לכתחילה צריך לאכול מעט יותר מכביצה, ואם הוא שבע ואינו יכול לאכול כמות זו, מספיק שיאכל כזית. (רק צריך להקפיד באופן כזה שהוא אוכל כזית בלבד, שלא לברך על נטילת ידיים, אלא נוטל בלי ברכה). (עי' בש"ע סי' רצא סעיף א, ובמשנ"ב שם סק"ב, ובכח"ח שם אות ה)

לאשת חיל משחק החיים

נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

שהיה בתחילתו ורואה את סופו. רק מי שברא את הפאזל ראה את התמונה שאמורה להתקבל בסוף.

הדור שלנו הגיע בסוף הפאזל.

לפי ניסיונם של המשתתפים במשחק, הפתרון הוא פשוט - להבין דבר אחד... שאת לא יודעת כלום!

לא לצפות להבין כל חלק וחלק מהפאזל,

אנו לא באמת מבינות איזה צבע צריך להיות קרוב ואיזו צורה צריכה להתחבר.

מרוב שהחלקים קטנים והפאזל גדול עדיף פשוט לא לגעת.

לכן נודה שלא להבין כלום זו גדולה וענווה. זאת לא בושה. אנו רחוקות מלדעת משהו.

הדבר היחיד שאנו יודעות זה שבורא הפאזל הוא זה שמרכיב אותו, ומיהו? הקדוש ברוך הוא, הגדול והנורא שיש לו את כל הפתרונות עבור כולם.

והוא אבא שלנו ומנהל את העולם לטובתנו הניצחית באהבה אינסופית.

ואתן יודעות מה? יש לו ניסיון רב, הוא אף פעם לא התבלבל והרכיב חלק במקום לא לו.

אנו נשענות רק עליו בשמחה ובטוב לבב מתוך תמימות ופשטות שרק הוא יודע.

זוהי הדרך היחידה להצלחה במשחק פאזל החיים - לא לעשות כלום.

לתת לבורא עולם לעשות את הכול.

תורך. בהצלחה!

לפני כמה אלפי שנים התחילו להרכיב פאזל.

פאזל ענקי בגודלו המורכב מהמון חלקיקים קטנטנים.

כל דור חושב שהוא יסיים את הפאזל, כל אדם בכל דור חושב שהוא מרכיב כמה חלקים.

כל חלק נראה אמיתי בצבעו ובגודלו, כל חלק מראה לך איך לחבר אותו לחלק שהוא רוצה להיות קרוב אליו, אבל תמיד מתעתעת השאלה האם זה טוב בשבילו, האם המקום הזה הוא האמיתי עבורו. כי חלקים בפאזל הזה לרוב משקרים.

לפעמים הפאזל הופך לתלת מימד ומרגיש כל כך אמיתי.

לעיתים אדם מרכיב את הפאזל וטועה ואז החלק חוזר אליו שוב ושוב עד שירכיב אותו במקום הנכון. ישנם פעמים שהאדם צודק ומרכיב את החלק במקום המתאים לו.

ישנם שזוכים ומלמדים אחרים כיצד להשתמש בפאזל, וישנם אחרים, עוד יותר מסכנים, שפשוט לא רואים את הפאזל. הם נקראים עיוורים בשפת המשחק.

הם פשוט אינם רואים שיש פאזל ושיש מרכיב ושיש חלקים. הם מאמינים שאלו הם החיים שלהם, ומנסים ומרכיבים חלקי פאזל במקומות מוטעים וכך ממשיכים את חייהם. עצובים אך חיים.

אז האמת היא שהמרכיב האמיתי והיחיד של הפאזל יכול להיות רק זה

לדעת שהישועה תבוא מהכיוון הכי לא צפוי שלא חשבנו עליו... רק לתת לבורא עולם קצת קרדיט לשלוח את הבחור המדויק בזמן המדויק ובדרך המדויקת והנכונה ביותר!

2. נאמר: "אמר ר' יוחנן, התנה הקב"ה עם הים שיהא נקרע לפני ישראל" (בראשית רבה). הקב"ה כבר התנה בששת ימי בראשית עם הים שהוא עתיד להיבקע בפני בני ישראל. אז מדוע היו צריכים עמ"י לזעוק ולהתפלל?

דומה הדבר שיביאו לך במתנה כספת מלאה בכסף אבל לא יגלו לך את הקוד. רק ברגע שיהיה לך את הקוד - תפתח הכספת!

נכון שהים היה צריך להיבקע בפניהם-אבל הם היו צריכים את מה שיפתח את הכספת - תפילה!

ככה גם בזיווג של אדם, נכון שהזיווג שלך עוד מוכן לך טרם יצירתך, כמו שכתוב במסכת סוטה: "40 יום קודם יצירת הולד, בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני".

אבל כדי לקבל אותו- צריך תפילות!

וזה בדיוק הזמן הנכון, שביעי של פסח, עת רצון גדול! להתפלל על הבעל שיהיה לך ועל הבית שתזכי להקים...

שנזכה להקמת שכינתא מעפרא ולשמחות לבתים כשרים ונאמנים בכל ישראל, אמן!

מזכרת
הרבנים
תאריך גולן

תאריך
ארץ

קשה כקריעת ים סוף

בשביעי של פסח אנחנו קוראים על קריעת ים סוף, מעמד מיוחד וקדוש בו קרע הקב"ה את הים ל-2 בכדי להציל את עם ישראל מידי המצרים.

נאמר בגמרא (סוטה) שקשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף!

ונשאל מה הדמיון? מה הקשר בין חציית הים לשניים לבין זיווגו של האדם?

מספר סיבות שמעתי, נציין בס"ד 2 מתוקות מדבש:

1. שעמ"י יצאו ממצרים והמצרים רדפו אחריהם - עמדו עמ"י חסרי אונים. מלפניהם שפת הים ומאחוריהם המצרים, מאיפה תבוא הישועה!

אני מניחה שהם חשבו על כמה דרכי הצלה-אולי שפרעה ייסוג, אולי שיינצלו דרך בריחה למדבר... אבל הם בטוח לא שיערו לעצמם דרך הצלה כל כך בלתי צפויה - שהים שלפניהם ייבקע ל-2 והם יעברו בתוכו!

ככה גם אנחנו כאשר אנחנו מתפללות על זיווג! אנחנו מנסות לשער לעצמנו מליון דרכים מהם תבוא הישועה, הלא הוא החתן המיוחל, אך בסוף גיוכח

מנהל טוה אר
מזל גם להם.

רוצים להעצים את הברכה ביום השמחה שלכם?
סגולה ידועה לקיים סעודת עניים באותו היום

היו שותפים במצווה אדירה ובתרומה חד פעמית
200 איש יזכו לארוחה חמה בזכותכם ←

03-8000-770

בשביל הנוער

ואחד מאיתנו בהשגחה פרטית ומופלאה, ו"אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזים עליו מלמעלה".

התלמיד ההמום תיכף הספיק לעכל את התרגיל, וכבר האדמו"ר המשיך ואמר: הנה לך פתרון מיוחד עבור מידת הכעס המגונה שמקוננת בגופך: מעתה כל פעם ששום בריה בעולם תנסה לעורר את זעמך, תדע לך שבורא עולם בכבודו ובעצמו שלח את האובייקט הנוכחי כנסיון...

לדלג מעל המכשולים

לאחר שהתכוננו לחג הפסח ע"י שביענו את החמץ הפיזי, ואת החמץ שבלב, הגיעה שעת המבחן בליל הסדר כאשר יש הרבה לוגיסטיקה והתמודדויות, שמטבע הדברים מעלים את מפלס הלחץ הנפשי, ובדיוק אז מגיע היצר הרע (למקום הנכון ובזמן הנכון). וזורק פצצה באויר.... הילד שפך על חולצתך החדשה והבוהקת את הכוס הראשונה מתוך ארבעת הכוסות...

ועכשיו מגיע הנסיון האם לדלג מעל המכשול ולהמשיך את הסדר בשמחה ועל מי מנוחות, או להיתקל בו חלילה ולשרוף את הלילה הקדוש הזה בכעס ורטינות.

לכן צריכים אנו להתחזק ברוב עוז ותעצומות, להיכנס לליל הסדר דרוכים ומוכנים לדלג ולקפץ מעל כל מכשול שמציב לנו אותו מלך זקן וכסיל, ובזה נוכל להיות כלים לקבל את השפע העצום שיורד בלילה קדוש זה.

יזכנו בורא עולם לדעת ולהאמין שהכל בהשגחה פרטית עליונה מופלאה, ועל ידי כך נהיה שמחים שלמים ומאושרים, ונזכה לביאת גואל צדק בבי"א.

ויצא עם כוס קפה שחור ורותח, וכדרך הילוכו השמיט את הכוס מידו על חולצתו של התלמיד, שמשום מה נותר רגוע ושלם, למרות שהשמש לא טרחה להתנצל, או לעזור לו לנקות את החולצה המטונפת.

השמש שהיה עב בשר, ראה שעל בוהן רגלו של התלמיד מלופפת תחבושת שמעידה על ציפורן חודרנית... ומיד דרך על הבוהן עם כל כובד משקלו, אך גם כאן התלמיד לא צייץ, ואפילו הציע לשמש מקום ישיבה בחדר ההמתנה.

השמש שכבר החל לאבד את סבלנותו, מבלי לחשוב פעמיים, הניף את ידו אל על, והנחית סטירה מצלצלת על לחיו של התלמיד, שבמקום להזדעזע לזעום ולהשתולל, התגלגל מצחוק והחל לזמזם שירי ליל שבת...

האדמו"ר שצפה בכל הנעשה מבעד לחרכי הדלת, מיד קרא לתלמידו ושאלו: מדוע באת אלי בטענה שמידת הכעס מוציאה אותך מדעתך? הלא השמש המסור ניסה לעורר את זעמך זה שלש פעמים בכל מיני אופנים, ואתה נשארת בשלוה, כגדולי החסידים אשר תיקנו את מידותיהם כליל?!

ואז כתלמיד העולה על רבו השיב התלמיד בגאווה: כבוד הרב'ה ידע, שכאשר נכנס שמשו המסור לקבל את ההוראה להציק לי, שכח הוא לסגור את הדלת, וכשהרב'ה ביקש שיציק לי כדי לבדוק את קצה גבול היכולת... שמעתי את כל הנאמר מילה במילה, וכיון שכך, לא הצליח השמש להרגיזני, היות וידעתי שכבוד הרב'ה בכודו ובעצמו שלח אותו אלי.

האדמו"ר שחיכה להזדמנות זו, הכה על השולחן ואמר: ישמעו אוזנך מה שפיך מדבר, הלא הרגע אמרת שאם אתה יודע מי שלח את המציק אזי אין סיבה לכעוס, משום שאתה יודע שזהו מבחן של המשלח. אם כן, הרי אתה יודע שיש בורא לעולם, שהוא שולט ומשגיח על כל אחד

חיזוק
לנוער

הרב דוד פריז
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

מי שולח אתגרים

המתנה שבניסיון

מעשה שהיה באדמו"ר, שהגיע אליו אחד מתלמידיו בדמעות שליש, ושטח את בקשתו שיצילנו ממידת הכעס שהשתלטה עליו לחלוטין, עד כדי כך שאפילו זבוב שנקלע למכונתו, יכול להוציאו מדעתו, עד כדי ניפוץ השמשות. ושלא נדבר מה קורה אם הבן שלו שפך כוס קפה על הספה, שאז זה יכול להיגמר חלילה בבית חולים...

האדמו"ר הקשיב, ובשתיקה קודרת סימן לתלמידו לעזוב את חדרו, ולהמתין בחדר ההמתנה.

כשיצא זה, קרא האדמו"ר לשמשו, והורה לו לצאת לחדר ההמתנה, ולהציק לתלמיד העצבני, כדי לבדוק את קצה גבול היכולת לסבלנותו...

השמש עשה כמצות רבו,

הנוער שואל

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

נער בר מצוה שלומד איך להניח תפילין האם מותר לעשות כן בלילה?

מותר.

(שו"ת שבט קהתי ח"ו סי' טו, וכ"כ בשו"ת מורה נבונים ח"ה סי' א, וכ"כ בשו"ת היכל הוראה ח"ג סי' ב)

האם מותר לילדים לשחק בפלסטלינה בשבת?

אסור. ולכן היא גם מוקצה בשבת.

(כ"כ בספר שלחן שלמה (שח סעיף ט), וכ"כ בשו"ת אבא במ ח"ד סי' יא וכ"כ בספר מעדני דניאל פלבני ח"ג עמ' שיח)

סקרן

יודעים את התשובה?
שלחו לנו לכתובת המייל
ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

נראה אותך חולה

מהי המסכת הארוכה ביותר
בתלמוד הבבלי?

פינת הילדים

פרשת שבוע אירג

שביעי של פסח

ילדים יקרים, השבוע אנחנו חוגגים את שביעי של פסח - היום המיוחד שבו קרע ה' את ים סוף לבני ישראל! זהו יום מלא בנסים ונפלאות שמלמד אותנו שיעור חשוב מאוד.

בואו נחזור אחורה בזמן: עם ישראל יצא ממצרים והיה בדרך לארץ ישראל. פתאום, הם הגיעו לים סוף ולא יכלו להמשיך. מאחוריהם רדפו

המצרים עם מרכבות וסוסים, מהצדדים מדבר וחיות רעות, ומקדימה הים. מה עושים? הם היו ממש בסכנה!

משה רבנו פנה לה', וה' אמר לו: "מה תצקע אלי? דבר אל בני ישראל ויסעו!" כלומר, אל תעמדו במקום - המשיכו ללכת קדימה בביטחון!

ואז קרה הנס הגדול - נחשון בן עמינדב קפץ לים והים נבקע לשניים עשר מסלולים! כל בני ישראל עברו ביבשה בתוך הים, והמים היו כמו חומה מימנים ומשמאלם. כשהמצרים ניסו לעבור אחריהם, המים חזרו למקומם, המצרים טבעו ועם ישראל ניצל.

גם כשנראה שאין דרך לצאת מהמצב הקשה - ה' תמיד יכול לעזור לנו ולפתוח לנו דרך מילוט ויציאה להצלחה!

לפעמים יש לנו קשיים בלימודים, או ריב עם חבר, או משהו שמפחיד אותנו. שביעי של פסח מזכיר לנו: אל תעצרו במקום! המשיכו ללכת קדימה עם אמונה, והקב"ה יעזור לכם למצוא את הדרך!

כמו נחשון בן עמינדב, שקפץ ראשון למים מתוך אמונה והים נבקע, גם אנחנו יכולים להיות אמיצים ולהאמין שה' איתנו תמיד.

זכרו: כשאנחנו עושים את הצעד הראשון באמונה, ה' עוזר לנו לעשות את כל הדרך!

פעם הייתי משקיע
במקלדות אבל שמתי
לב שהרווח שם נמוך

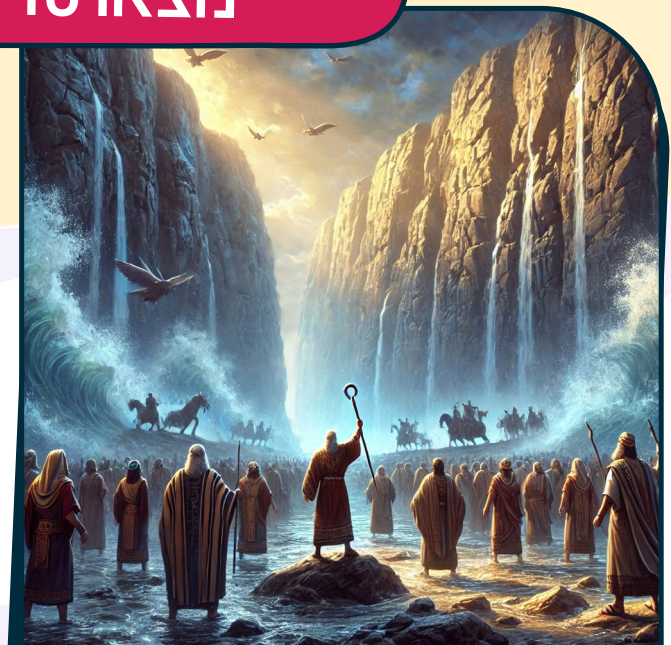
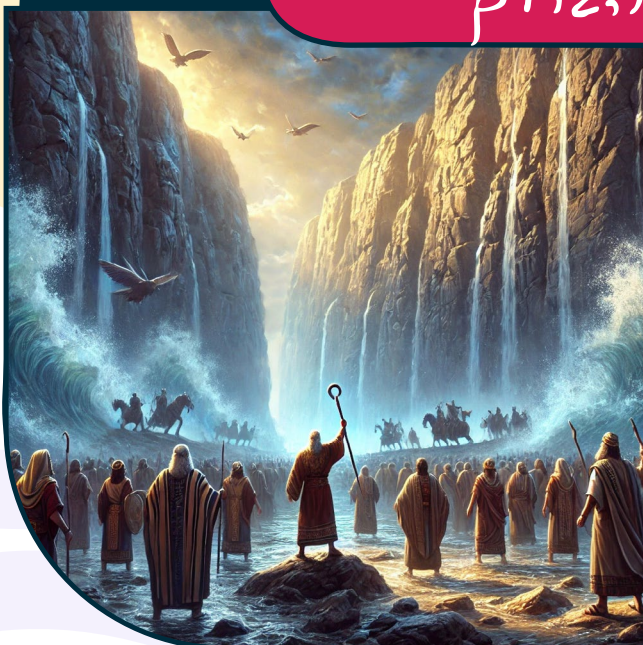
אני לא
יודע מה
אצלכם
אבל אצלנו
מזג האוויר
הפך פח

מצחיק מאד...
אמיר
חויאל

ראיתי מישהו שכותב נהוראי בלי ה'
זה היה פשוט נורא!

מצאו 10 הצאים

מה

הפסוק למען צפורה

יודעים את התשובה? שלחו לנו במייל

anafeamalon@gmail.com

בתפילה: "ריבונו של עולם, עשיתי זאת רק לכבודך". ושוב נענתה תפילתו, והגשם מילא את המקווה מחדש.

רבי ישראל אבוחצירא, הבבא סאלי, עלה לארץ ישראל בשנת 1970, הוא התפרסם כעמוד אש לפני המחנה, בדברותו הבלתי מתפשרת בתורה ובמצוות, במסירות נפשו לקדושה ובקרבתו המופלאה לבוורא עולם.

סרקו את הקוד וצפו
בסיפורי צדיקים
בעריכת AI חדשנית
»»»

סיפורי צדיקים

הבבא סאלי

אחרי תפילות וציפיה, בן נולד לרבי מסעוד ואשתו הצדקה. הילד, ישראל, כבר מגיל צעיר הפתיע את סביבתו בכישרונותיו הנדירים ובשקדנותו בלימוד התורה. הבית בו גדל היה ספוג בקדושה ובטהרה, והוא ספג את הערכים הללו מלידה.

שמעה של משפחת אבוחצירא הקדושה הגיעה לבית המלוכה ברבאט, המשפחה זכתה ליחס של כבוד מארמון המלך מוחמד החמישי, ובלידת בנו, הנסיך חסן, ביקש את ברכתו של רבי ישראל, שזכה לכינוי "הבבא סאלי" שתרגומו "האב המתפלל". הבבא סאלי הסכים לברכו בתנאי אחד - שהמלך ינהג בהגינות עם היהודים. ואכן, מאז זכויותיהם נשמרו והיחס אליהם השתפר מאוד.

יום אחד נפל הנסיך למשכב קשה. הרופאים הטובים ביותר לא הצליחו להצילו, והמלך, נואש ועצוב, שלח להביא את הבבא סאלי. רבי ישראל הגיע לארמון, הניח את שעונו תחת כרית ראשו של הנסיך ואמר בביטחון מלא: "עד הבוקר הוא יבריא". ואכן, הנסיך קם בבוקר בריא לחלוטין. המלך, נפעם מהנס, הפך את היחס ליהודים לאוהד עוד יותר.

רבי ישראל אבוחצירא, הבבא סאלי, היה נוהג לטהר את גופו בכל בוקר במי מקווה.

בקיץ לוהט במיוחד, כשייבשו מימי המקווה בעיירה, פרנסי העיר דאגו מאוד. הם מיהרו לחפור מקווה חדש, אך נדרשו מי גשמים כדי למלא אותו. הבבא סאלי לבש את אדרתו, יצא אל המקווה, הסתכל אל השמיים הכחולים ובאמונה גדולה התפלל: "ריבונו של עולם, בנינו מקווה לכבודך. עכשיו עשה למענך". עננים התקדרו, וגשם החל לרדת ומילא את המקווה. כשבדק רבי ישראל את המקווה, הבין שלא נבנה בהידור הנדרש. ציווה לרוקן את המים, התושבים נדהמו אך הבבא סאלי מיהר ופנה שוב לשמים.

נפלאות הבריאה

הכלבים

האם ידעתם שכאשר ה' ברא את העולם, הוא נתן לאדם בעל חיים שהוא חבר נאמן במיוחד? חבר שיגן עליו, יאהב אותו וילווה אותו בכל מקום? זהו הכלב! חכמים אומרים שהכלב הוא חיה מיוחדת שה' נתן לנו כדי שנוכל ליהנות מחבר נאמן, והיום נלמד על הכוחות והיכולות המיוחדות שהבורא העניק לו. אז שבו בנחת, וקראו מספר עובדות מדהימות על החבר הכי נאמן של האדם. מוכנים? בואו נתחיל!

- לכלבים יש חוש ריח חזק מאוד, פי 10,000-100,000 יותר חזק מאדם.
- הם יכולים לשמוע צלילים בתדרים גבוהים יותר מאיתנו, ויש להם שמיעה חדה יותר מבני אדם.
- כשכלבים ישנים, הם חולמים ממש כמו בני אדם.
- כלב יכול להבין כ-160 מילים באופן כללי. יש לכלבים כישרונות קוגניטיביים מרשימים.
- האף של כל כלב הוא ייחודי לו, ממש כמו טביעת אצבע אצל בני אדם.
- הם לא מזיעים דרך העור כמו בני אדם, אלא דרך הלשון והכריות ברגליים. לעיתים יש להם יכולת לזהות מחלות מסוימות אצל בני האדם בעזרת חוש הריח.
- גורי הכלבים נולדים חירשים ועיוורים.
- הזנב של הכלב משמש לתקשורת עם כלבים אחרים. כל נייעור של הזנב מעביר מסר מיוחד.
- לכל כלב יש 18 שרירים מיוחדים שמאפשרים לו להזיז את אוזניו.

כלבים יכולים להבין כאשר בני אדם עצובים ולעיתים הם מנסים לנחם אותם.

הם יכולים לזכור אנשים וריחות למשך שנים רבות. כלבים יכולים לרוץ במהירות של עד 70 קילומטרים לשעה.

לכלבים יש 42 שיניים, יותר מבני אדם.

הם יכולים להריח את הכיוון שממנו מגיע הריח. זהו פלא חוכמה של הבריאה.

כלבים נאמנים מאוד למשפחה שלהם ומבינים את שפת הגוף של בני אדם טוב יותר מהקופים.

ה' נתן לכלבים שפה מגוונת מאוד, והם יכולים לתקשר איתנו בדרכים שונות. כל נביחה, נהמה או יבבה יש לה משמעות מיוחדת:

• נביחה קצרה וחדה: התראה על סכנה או זר.

• נביחה גבוהה ומהירה: שמחה והתרששות.

• נביחה נמוכה ומתמשכת: אזהרה או חשש.

• נביחות קצביות: רצון לשחק ולהשתעשע.

• נהמה נמוכה: סימן אזהרה.

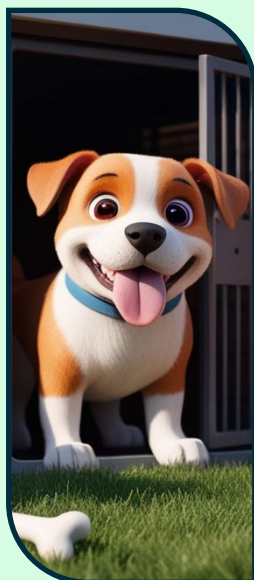
• נהמה עם נביחה: הגנה על השטח.

• נהמה קלה בזמן משחק: חלק מהמשחק.

כל אלו מראים לנו את החכמה וההשגחה הגדולה של ה' בבריאת הכלב, חיה נאמנה שעוזרת לאדם בדרכים רבות.

סרקו את הקוד וצפו
בסרטונים מרתקים
בערוץ היוטיוב שלנו
»»»

מחבקים כל תינוק באהבה!

מחסן חלוקה למצרכים ומוצרי תינוקות
מספק חבילות סיוע לתינוקות ממשפחות נזקקות
כדי שימשיכו לחייך ☺

זה תלוי רק בכם ☺ **לפרטים > 03-6225225**

* ניתן לתרום גם מוצרי החתלה, לולים, עריסות וכו'

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עריכה לשונית: תהילה עובדיה | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו << 03-8000770

נר תמיד

לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

להצלחת משפחת
לוגסי, באר שבע

להצלחת משפחת
כהן, גבעת שמואל

לרפואה שלימה
מרים בת חנה מלכה

לרפואה שלימה
נטע בת יוכבד